

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

Η ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

Τὸ μαρτύριο τῆς κινηματογραφησεως. Ἐνα ἐξωφρενικὸ μοῖρο μορφομα. Πὸς με πασαλειψαν, με μογιαγιάτισαν, μ' ἔκομαν ἀγνώριστη!... Πρὸς τας Κάννας, Ἐνθουσιώδεις ὑποδοχῆι. Ἐλληνας, Ἐλληνας, Ἐλληνας!... Στὴ Μασσαλία. Στὴν Κρανὴ Ἀκτὴ. Ἀπὸ ἑσπέρης εἰς ἑσπέρην. Ἡμέρες εὐτυχίας, ἡμέρες ὄνειρου!... Ὁ διαγωνισμὸς κομψότητος. Ἡ δημορχοπέουλα καὶ τὸ βραβεῖο. Αἱ βραβεύσεις, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

XII

—«Ἔλασα νὰ σὰς πῶ, συνεχίζει ἡ δὲς Διπλαρῶον—Μίς Εὐρώπη, ὅτι τὸ ἴδιο ἀπόγευμα, πρὶν ἀπὸ τὴν δεξίωση τῆς Ἑλληνικῆς πρεσβείας, ἡ ὁποία ἰσηρῆς τὸσον ἐγκάρδια, εἶχαμε ποζᾶρι στὸν φασὸ τοῦ κινηματογράφου. Τὸ μαρτύριο ἦταν αὐτὸ, Θεέ μου. Τὶ βασανιστήριον!... Παρ' ὅλο πὸς οἱ χρισταὶ τοῦ διαγωνισμοῦ δὲν εἶχαν βρεθῆ τίποτε τὸ φρενὸν στὸ πρόσωπό μου, οἱ ῥεζέρβερ τοῦ κινηματογράφου εἶχαν, ὅτι δὲν μορφοσα νὰ ποζῶμαι ὡσεὶ ἦμιον. Ἐπῶρε μ' ἄλλους λόγους νὰ... μεταμφιεσθῶ, νὰ μασκαρευθῶ!... Μοῦ πασαλειψαν λοιπὸν πρόφα-πρόφα τὸ πρόσωπο μὲ μὴ ἀπαισία κίτρινη πάστα! Μοῦ ἔβαρην κατόπι τὰ χεῖλια μ' ἓνα μπλέ κερκίον!... Μοῦ ζογογράρισαν μελανοὺς κίβλους γύρω ἀπὸ τὰ μάτια μου!...

»Ἦφου!... Μὲ πᾶνει καὶ τὴν ἀκόμα τοῦ τὸ σκέπτομαι ἀτελείωτα. Γιατὶ ἦταν ἀπόδεκτο νὰ αισθάνεται κανεὶς τὸ πρόσωπό μου ἔτσι πασαλειμμένο. Ἀφῖνω τοῦ καὶ στὴν ὁδὸν δὲν φαίνεται ὥραίο ἔτσι τὸ πρόσωπο. Παρουσιάζεται ὀλόκληρο σὰν μὴ λεία λευκὴ ἐπιφάνεια, χωρὶς καμμιὰ σιὰ καὶ κανένα χρωματισμὸ στὰ μάγουλα. Ἀπὸ ἔμμηχο ὄν διηλαδὴ γίνεται κανεὶς... κοίλια!...

»Τὴν ἐπομένη στὶς ἑννέα τὸ πρωὶ ἀκριβοῦς ξενήνησαμε γιὰ τὴν Κρανὴ Ἀκτὴ, μὰζὸ μὲ ὅλες τὶς ἄλλες μίςς. Ὁ σταθμὸς ἦταν κίβλος ἀπὸ πολλὴ ὥρα πρὶν γεμάτος ἀπὸ πλήθος γνωστῶν καὶ ἀγνωστων θαυμαστῶν πὸς εἶχαν μαζεῦται ἐκεῖ γιὰ νὰ μᾶς ξετροβοδοῖσιν. Εἶχεν ἔρθει σχεδὸν ὀλόκληρο τὸ πρῶσοπὸ τῆς πρεσβείας μᾶς, πᾶντολλοὶ Ἐλληνας καὶ παιδάκια ἀκόμη μὲ γαλιανόλενκες σημαίτσες στὰ χεῖρα. Μόλις ἐμφανισθῆκαμε, ὅλο αὐτὸ τὸ πλήθος ἄρχισε νὰ μᾶς χειροφροτῆ καὶ νὰ μᾶς ζητωκραυγᾶν!... Μᾶς γέμισαν λοιποῦδια καὶ μοικτονία! Ὁ σταθμὸς βοῦϊξε ἀπὸ τὶς ἐπιεμφίμας! :

—Ζήτω ἡ Ἑλλάς!... Στὸ καλὸ! Στὸ καλὸ!...

»Ἐπὶ τέλος τὸ τραῖνο ξεκίνησε. Φύγαμε ἀπὸ τὸ Παρίσι μὲ γιόνια καὶ κρόο. Ὅταν φτάσαμε ὅμως στὴ μεσημβρινὴ Γαλλία, ὁ οὐρανὸς ἄλλαξε. Ἦταν γαλιανός, γελιστός, ἀνοιξιάντικος. Ὁ καιρὸς θαυμασιός.

»Στοὺς διαμέσους σταθμοὺς μᾶς ὑποδεχόντοσαν πλήρη κόσμου. Περιέμιον μ' ἀγωνία τὸ τραῖνο καὶ μόλις φτάναμε ξεπυθῶσαν εἰς ζητωκραυγὰς καὶ ἐπιεμφίμας. Παντοῦ μᾶς ἔγιναν θεμιότατες, παλλαικέες, μορὸ νὰ πῶ, ὑποδοχῆς.

»Ἐκεῖνο ὅμως πὸς μ' ἐξέπληξε στ' ἀλήθεια ἦταν τὸ πλήθος τῶν Ἑλλήνων πὸς συναντοῦσαμε παντοῦ. Ἐλληνας, Ἐλληνας, Ἐλληνας!... Εἶχα ἀκουστὰ, πὸς καὶ στὸ κέντρον τῆς Σαχῆρας ἂν πᾶν κανεὶς, θὰ συναντήσῃ μ' ἐκεῖ ἀκόμα Ρωμηῶν. Δὲν τὸ πολυπίστενα αὐτὸ. Μὰ νὰ πὸς τῶδελα τώρα μὲ τὰ μάτια μου. Δὲν πίστενα ποτὲ πὸς οἱ ξενητεμένον Ἐλληνας ἦσαν τόσο πολλοί. Κι' ὅμως... Ὅτου κ' ἂν στεκόμαστε ἄσωνα νὰ μὲ ζητωκραυγᾶζον Ἑλληνικά. Ἐβλεπα νὰ κυματίζῃ παντοῦ ἡ κινῶνικος. Ἐβλεπα Ἑλληνικὰ φουσιγονιμῆς. Ἐλληνας! Ἐλληνας! Ἐλληνας!... Κι' ὅλο αὐτοὶ οἱ ἐνθουσιώδεις πατριῶτες ἔκαναν σὰν τρελλοὶ ἀπ' τὴν χαρὰ τους. Μὲ πλημύρισαν κυριολεκτικῶς στὰ ἄνθη. Ὅλο μπλέ καὶ λευκὰ ἄνθη!... Μὲ πολιορχορᾶζον παντοῦ πλήθος Ἑλλήνων νεαρῶν φοιτητῶν. Κι' οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς ἔδεξαν μὲ τέτοια ἄδολα καὶ συγκινητικὴ χαρὰ, πὸς μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ τὴν περιγράψω.

»Ὁ κύριος ντὲ Βαλιέρ εἶχε μείνει κατάληκτος μὲ τὴν... ἑλληνοπλημμύρα αὐτὴ. Δὲν πίστενε στὰ μάτια του.

— Ποτὲ δὲν φανταζῶμαι πὸς ἴσχυον τόσο Ἐλληνας στὸν κόσμο! μοῦλεγε καὶ μοῦ ξανάλεγε.

»Ὅσο δὲ γιὰ τὰ συγκαρητήρια τηλεγραφήματα, αὐτὰ μοῦ τὰ ἔφεραν στὸ διαίτησμά μου κυριολεκτικῶς μὲ τὰ καλάθια! Τηλεγραφήματα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἀπὸ παντοῦ, ὅπου εἶον Ἐλληνας. Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα κ' ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, ἀπὸ τὴν Σαχῆρη καὶ τὴν Ἀμερική, ἀπὸ τὴν Κίνα, ἀπὸ τὴν Ἀθρῆσσηνία! Τηλεγραφήματα ἀπὸ ἀνθρώπους ἐντέλως ἀγνωστούς, πὸς ἴσως δὲν θὰ εἶχαν ἴδῃ οὔτε τὴν φωτογραφία μου. Κι' ὅμως μοῦ τηλεγραφοῦσαν μὲ λόγια θεομὰ καὶ εὐλαχρὴν γιὰ νὰ μοῦ ἐκδηλώσων τὸν ἐνθουσιασμὸν τους καὶ τὴν ἐθνικὴν τους κινῶνικη, γιὰ τὴν ἐπιτυχία μου. Σὰς βεβαίω πὸς τίποτε δὲν μὲ συγκίνησε τόσο, ὅσο ἡ ἐκδηλώσις αὐτῆς τῶν ξενητεμένων Ἑλλήνων. Ἐδεῖξαν ἔτσι ὅτι θεομῶνται καὶ ἀγαποῦν τὴν πατρίδα τους. Σὰς ὀμολογῶ ἐπίσης πὸς ἡ ἐπιεμφίμα αὐτὴ γιὰ τὴν ἐπιτυχία μου ἔγινε ἀκόμη τοῦ μαγαλίου, ὅταν εἶδα τὶ συνέταξε εἶχε.

Ἡ Μίς Ρωσία

***

»Στὴ Μασσαλία, μᾶς ἔγινε ἐνθουσιώδης ὑποδοχή. Ἡ ἀλήθεια εἶνε πὸς ἡ Ἑλληνικὴ παροικία τῆς Μασσαλίας εἶνε ἀπὸ τὶς μεγαλειότερες καὶ πλουσιότερες τῆς Εὐρώπης. Ὁ κόσμος συνολοῦς ἦταν ἔτσι τόσοσ, ὥστε κατέστη ἀδύνατον νὰ προχρησῶν τ' αὐτοκινήτῃ μᾶς. Μ' ἐπεμφίρισαν κ' ἔδῳ οἱ Ἐλληνας, οἱ παντοῦ παρόντες Ἐλληνας, κρατιῶντας ἄνθη καὶ σημαίες. Κυριαρχοῦσε παντοῦ τὸ γαλιανὸ καὶ τὸ λευκὸ, τὰ ἐθνικά μᾶς χρομάτα.

»Πόσο ἦμιον συγκινημένη γιὰ ὅλα αὐτὰ!...

»Πόσες φορὲς δὲν βοῦρκωσαν τὰ μάτια μου!...

»Ἐβλεπα τὴ δύναμι τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου στὴν ξένη. Ἐβλεπα τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς καρδίας, τὴν διακτικτικότη, τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν ἄδολο.

»Ἐταράσσονταν κ' ἀντιδοῦσε γύρω ἡ ἀτμόσφαιρα ἀπὸ ζητωκραυγὰς :

— Ζήτω ἡ Ἑλλάς!...

— Καλῶς ἦρθεσ ἔμμορη Ἑλληνοπούλα!...

»Παγματικῶς ὅμως, πανσυρλισμὸς ἔγινε στὶς Κάννες. Ἐκεῖ δὲν σταθῆκαμε στιγμὴ. Πηγαίναμε ἀπὸ γιορτὴ σὲ γιορτὴ. Ἀρκεῖ νὰ σὰς πῶ τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης μόνον ἡμέρας τῆς ἀφιέσεως μᾶς γιὰ νὰ καταλάβετε τὴ τραβοῦσαμ : Τὸ πρωὶ ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ἓνα μᾶζ ἐπὶλο, ἓνα παιχνιδὶ δηλαδὴ σὰν τὸ γκόλφ, ὅπου ὅμως οἱ παῖκται ἦσαν ἔρωπτοι. Τὰ βραβεῖα στοὺς νικητὰς τὰ μοῖρασε, φυσικά ἡ... μίς Εὐρώπη.

»Ἰστερα δόθηκε ἓνα egrand porto d' honneur πρὸς τὴν ἡμῶν, ὅπου φυσικά ἔπρεπε νὰ εἰμαστε ὅλες παρούσες.

»Τὸ ἀπόγευμα, νοοῖς-νοοῖς, ἔπρεπε νὰ βρισκόμαστε στὶς κοῦρσες πὸς δόθηκαν πρὸς τὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν καλλῶνων. Καὶ τὸ βράδυ, τὸ βράδυ τέλος, θὰ εἶδικο τὸ διαγωνισμὸς τῆς κομψότητος, στὸν ὅποιο θὰ εἰλαβάναμε μέρος ὅλες ἡ μίςς.

»Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸν διαγωνισμὸ αὐτὸ ἦρθε ἡ κῆρυ τοῦ δημῶρον τῆς πόλεως μᾶς νὰ μοῦ πῆ ὅτι τὸ βραβεῖο τοῦ εἶχαν... ἔξ τῶν προτέρων προοριωμένο γιὰ μένα! Αὐτὸ φυσικά μὲ κατέπληξε καὶ δὲν μοῦ ἄρεσε καθόλου. Ἐδῆλῶσα, λοιπὸν, μὲ τὸν πιὸ κατηγορηματικὸν τρόπο, ὅτι δὲν ἐννοῦσα νὰ δεχθῶ ἓνα τέτοιο... ρουσαρέτι. Ἡ δημορχοπέουλα ἔπτενε... Μὰ καὶ γὼ ἔπτενε!...

»Ἐδῆλῶσα μάλιστα τὸν τέλος δοθα-νοφτὰ πὸς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θὰ παρουσιαζόμην καθόλου στὸ διαγωνισμὸ.

ΣΤΟ ΜΕΤΑΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΣΤΩΝ ΤΗΣ Τὸ ὠραιότερο δηλαδὴ δῶρο τῆς Δίδος Ἀλίκης Διπλαρῶον, πρὸς τὸ «Μπουκέτο».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ · Ἡ συνέχεια.